Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8444
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

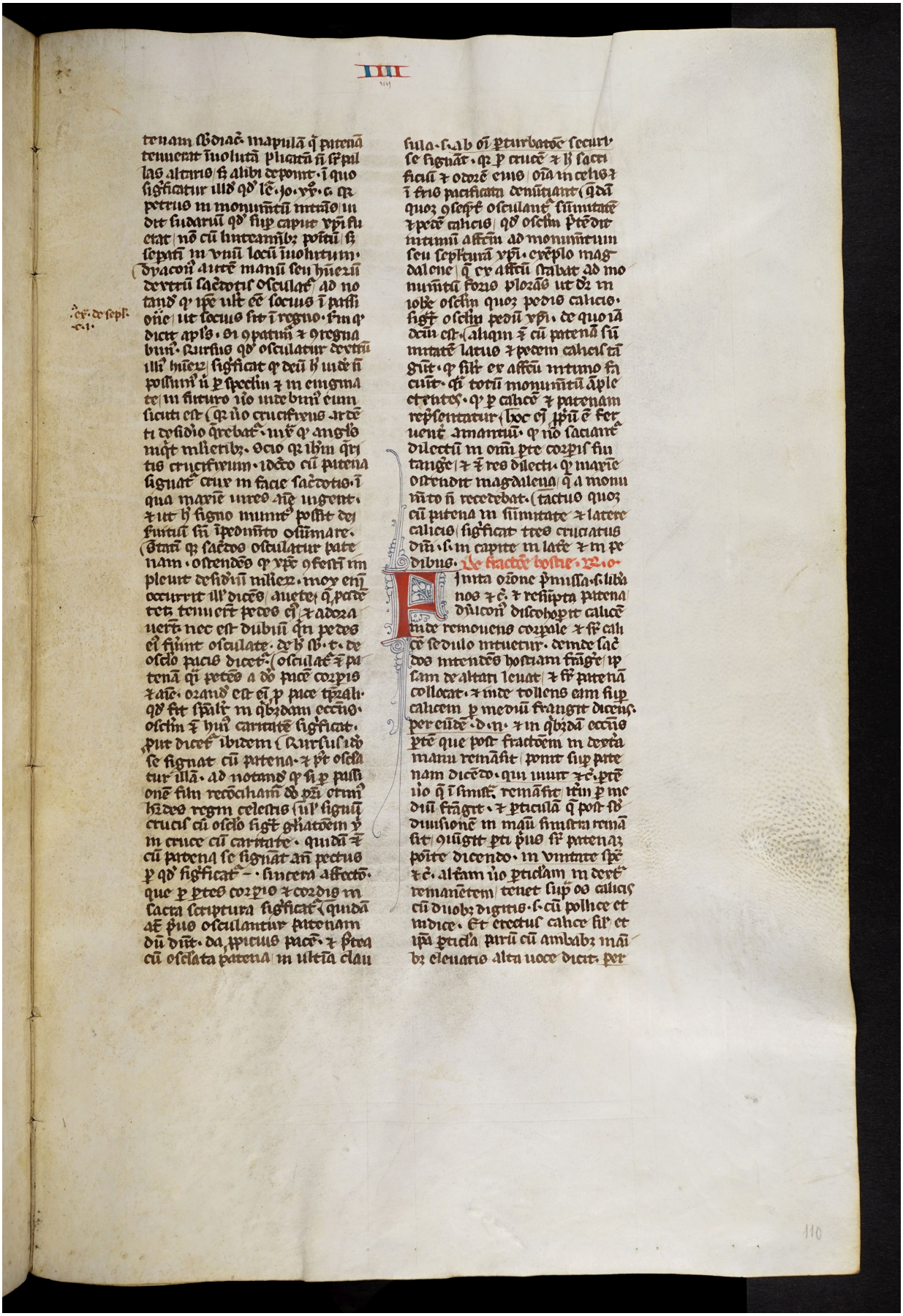

tenam sb diac. mapulā q̃ patenā
tenuerat inolutā plicatā ñ sp̃ pil
las altaris / ti alibi deponit. i quo
sig̃ficatur illis qd̃ lē. jo. xx̃. c. xp̃
petrus in monumētū intrāto / in
dit sudariū qd̃ sup capite ipi fu
erat / nō cū linteaminib; positū / si
separatī in vnū locū inolutum.
(diaconū autē manū seu hūerū
de ptrū sacerdotis osculatur ad no
tandū q̃ ipe ult ē locus i passi
one / ut locus sit i regno. sicut q̃
dicit apls. si q̃ patiū ⁊ q̃ regna
bim. surrius qd̃ osculatur de ptrū
illi hūeri sig̃ficat q̃ deū b̃ unde ñ
possumus ñ p speciē ⁊ in enigma
te / in futuro ñ unde bim cum
sicuti est (qr ñ o crucifixus ar de
ti de sidō grebat. unde q̃ angl̃ o
mat mlieribus. ocio qr ibi m̃ qri
tis crucifixum. idēo cū patena
signat crux in facie sacerdotis. i
qua maurē unres ante ungent.
⁊ ut b̃ signo munus posit de
functū sū ipedūto oēmare.
(patū qr sacdos osculatur pate
nam. ostendēs q̃ ipe o fesū im
pleuit de sid̃ū mulier. moy eū
occurrit illi dicēs / auete / q̃ pede
tē tenuerūt pedes eī ⁊ adora
uerūt. nec est dubiū q̃n pedes
eī fuerunt osculate. de b̃ sb. t. de
osculo pacis dicet. (osculatē ⁊ pa
tenā qui pedes a do pace corpis
⁊ ase. oranda est eī p pace tpalī.
qd̃ fit spāliter in qbzdam eccīis.
osculū ⁊ hui caritatē sig̃ficat.
pur dicet ibidem (surrius ad
se signat cū patena. ⁊ pt osculā
tur illā. ad notandū q̃ si p passi
onē filii reconciliamur ad pātū
hēdes regni celestis (sul̃ signū
crucis cū osculo figit gratiam ⁊
in cruce cū caritate. quidū ⁊
cū patena se signat ante pectus
p qd̃ sig̃ficat — sinceram affectō
que p pedes corpis ⁊ cordis in
sacra scriptura sig̃ficat (quida
et pius osculantur patenam
dū dicit. da, pricius pace. ⁊ postea
cū osculata patena / in ultīa clau
sula. s. ab omī pturbatōe securi
se signāt. qr p crucē ⁊ b̃ sacri
ficiū ⁊ odorē eius / omia in celis ⁊
i terris pacificata denūtiant (q̃dā
quoq; osculante sūmitate
⁊ pedē calicis / qd̃ osculū ptēdit
intimū affectū ad monumētum
seu sepulcrum ipi. ex eplo mag
dalene / q̃ ex affectū stabat ad mo
numētū fletus plorās ut dr in
iohe osculū quoq; pedis calicis.
figit osculū pedū ipi. de quo ia
dctū est. (aliqm ⁊ cū patena sū
mitate latus ⁊ pedem calicis tā
git. q̃ filii ex affectū intimo fa
cūte. qui totū monumētū āple
ctentur. q̃ p calicē ⁊ patenam
repsentatur (hoc est p̃ū ē fer
uent amantū. q̃ ñ sāciant
dilectū in omī pte corpis fui
tange / ⁊ ⁊ res dilecti. q̃ mariē
ostendit magdalena / q̃ a monu
mēto ñ recedebat. (tactus quoq;
cū patena sūmitate ⁊ latere
calicis / sig̃ficat tres cruciatus
dñi. s. in capite in late ⁊ in pe
dibus. De fractōe hostie. xx. o.

Finita oōne p̃missa. s. libera
nos ⁊ c. ⁊ resūpta patena
dñicū discohopit calicē
inde removens corpale ⁊ si calī
cē sedulo intuetur. deinde sac
dos intendēs hostiam frāgere / ip
sam de altari leuat / ⁊ si patenā
collocat. ⁊ inde tollens eam sup
calicem p medū frāgit dicens.
per eūdē. d. n. ⁊ in qbzdā eccīis
pte que post fractōem in dexta
manu remānsit / ponit sup pate
nam dicēdo. qui mirit ⁊ c. pte
ñio q̃ i simile remānsit / ita p me
diū frāgit. ⁊ pticulā q̃ post ib̃
diuisionē in manū sinistra remā
sit / oūgit pti p̃ius si patenā;
poite dicendo. in vnitate spī
⁊ c. altam ño pticlam in dext
remanētem / tenet sup os calicis
cū duob; digitis. s. cū pollice et
indice. et erectus calice fil̃ et
ipū pticla purū cū ambab; mā
b; eleuatis alta voce dicit. per

110